

هشما

شنبه ۶ آذر ۱۳۹۷ | ۱۹ ربیع‌الاول ۱۴۴۰ | سال بیست و ششم | شماره ۵۲۷۲ | ۲۴ صفحه | استان ها (۴ صفحه استان ها) | تهران (۲۲ صفحه اهنگها) | البرز و تهران | ISSN 1735-6386 | Vol.26 | No.7537 | TUE | NOV.27 | 2018

بدرود بر ناردو، بدرود
برناردو بر تولوچی، کارگردان فیلم «آخرین امپراتور» و برنده ۹ جایزه اسکار درگذشت

زیست‌بوم

کاش باران آرام‌تر بیارد
استاد دانشگاه خوارزمی: بارش‌های زمستانی خسارت به بار می‌آورد و سودی هم ندارد. بارانی خوب است که ملامت بیارد و آرام آرام به خاک نفوذ کند.

اقتصاد

موتناژ بهانه در صنعت خودرو
داستان حذف زه درهای پراید و صندوق ۵۰ میلیون تومانی ۳۰۷ س‌دی تنها بخشی از اوضاع نابسامان صنعت خودرو را نمایان می‌کند.

خودروسازان این روزها
به بهانه‌های مختلف مشتریان را به جایگزینی اجباری ملزوم، از تحویل خودداری، قیمت را گران و آپشن‌ها را حذف می‌کنند.

تهران جدید «تهران هوشمند»

پیروز حناچی، شهردار منتخب پایتخت: با ایده «تهران هوشمند» می‌توان بنیان تحول عمیقی در زندگی مردم ایجاد کرد.

سرپرست و شهردار منتخب تهران در شورای سیاستگذاری همایش تهران هوشمند گفت: باید تهران هوشمند می‌توان بنیان تحول عمیقی در زندگی مردم ایجاد کرد. نشست شورای سیاستگذاری همایش و هفته «تهران هوشمند» با حضور رئیس و اعضای شورای شهر، شهردار تهران و نمایندگان مجلس، دولت و بخش خصوصی در شورای شهر برگزار شد.

جبران نیروهای بازنشسته تا ۳ سال آینده سخت است

گفت و گو با اکبر ترکان یک روز بعد از بازنشستگی از دولت

- نمی‌توان انکار کرد که اصولگرایان در قانون منع به‌کارگیری بازنشستگان منتفع بوده‌اند
- قانون منع به‌کارگیری بازنشستگان به معنای جوان شدن مدیریت نیست، به معنای جوان‌تر شدن مدیریت است
- اجرای قانون منع به‌کارگیری بازنشستگان این فرصت را فراهم می‌کند تا در کشور کادرسازی شود
- دست دولت از مدیران خالی نیست. کافی است کادر مینایی به سطوح عالی ببینند
- بهتر بود قانون را تصویب می‌کردند و اجرای آن را برای انتصابات بعد از این می‌گذاشتند
- دولت آقای روحانی کادر مهمی را از دست داد اما کادر وسیعی را در وزارتخانه‌ها تربیت کرده است

اهداء خون سالم

اهداء زندگی
دکتر محمود شجاعی، مدیر علم بیولوژی کشاورزی ایران روز سه‌شنبه مورخ ۹۷/۰۹/۰۶ در ۱۰ صبح در مقبره خانوادگی ۱۱۵۴ بر بزرگوار می‌گردد. جمعی از دانش‌آموختگان دکتر

گل‌های خیال - عارفه آزرمی

از بچگی عادت‌های قدیمی داشتم، نقشه‌های آشنا گریه را مقابله می‌گذاشتم و انگشت را روی خط‌چین‌های محی‌اش می‌کشیدم. باورم این بود در جایی بین دو مرز، در تلاقی لبه جهان‌ها با هم، حال و هوا جور دیگری است. مثل لحظه‌های تحویل سال که لبه‌ای است برای ارتباط دو دنیا، فکر می‌کردم آنجا هم چیه‌ها به حتم مثل زمان‌های عبید شادترند و با چشمان برافشان روی خط‌چین‌های گریه‌جست‌وخیز می‌کنند، آنقدر شاد که صدای خنده‌هایشان تا آن طرف مرزها هم می‌رسد، این بار قبل از سفر به عادت بچگی انگشت اشاره را روی خط‌چین‌های مرزی چاپ‌بهار و گواتر کشیدم و به امید دیدن حقیقت، راهی این دیار شدم.

اطلاعیه تشییع پیکر دکتر محمود شجاعی
دکتر محمود شجاعی، مدیر علم بیولوژی کشاورزی ایران روز سه‌شنبه مورخ ۹۷/۰۹/۰۶ در ۱۰ صبح در مقبره خانوادگی ۱۱۵۴ بر بزرگوار می‌گردد. جمعی از دانش‌آموختگان دکتر

بازگشت همدما به سوی اوست
بدینوسیله درگذشت همسر و مادری مهربان **حاجیه خانم کبری گرامی‌زاده** را به اطلاع بستگان، دوستان و آشنایان آن زنده یاد می‌رساند. به همین مناسبت مجلس یادبودی در روز سه‌شنبه مورخ ۹۷/۰۹/۰۶ از ساعت ۱۵ الی ۱۶:۳۰ در مسجد القدر واقع در بلوار میرداماد برگزار می‌گردد. خانواده‌های: گرامی‌زاده، قطن‌کاشانی، فریزر در، سماپیان، کطانیان، شهشاهی، زاهدی فر و سایر بستگان

آژانس مسافرتی
۸ صفحه
۸۵۴۰ الی گشت
قصران گشت ۸۸۶۹۷۰۸۰

ضمیمه امروز همشهری
پس از ۳ سال وقفه آغاز می‌شود
ساخت زیرگذر و تونل استاد معین
روزگار ناخوش شهرک خاطره‌ها

مقاومت در مقابل شفافیت

با وجود گذشت نزدیک به ۱۵ ماه از راه‌اندازی سامانه دسترسی آزاد به اطلاعات، دستگاه‌هایی مثل آستان قدس رضوی، بنیاد مستضعفان، ستاد اجرایی فرمان امام (ره) و نهادهای نظامی هنوز به این سامانه نپیوسته‌اند. وزارتخانه‌های خارجه و کشور و شهرداری تهران در صدر دستگاه‌هایی هستند که مردم از پاسخگویی آنها رضایت‌مندی دارند.

کارشناسان از دلایل تکرار زلزله در مناطق غربی کشور می‌گویند

۵۵۰۰ زلزله در یک سال

گزارش همشهری از مناطق زلزله‌زده در گفت‌وگو با ساکنان سرپل ذهاب، ثلاث باباجانی و روستاهای اطراف

مقصدهای ۲۱۸، ۲۲ و ۲۳ بخوابند

«وحشت» و «ترس» همیشه بد و ناپسند نیست. در بیشتر مواقع «ترس» در مورد مسئله‌ای خاص، موجب احتیاط و البته افزایش دانش و بینش می‌شود. زلزله در ایران واقعیت‌هایی دارد که باید آن را پذیرفت و زندگی و زیست درست را با این شرایط باید آموخت و مورد توجه قرار داد. بیان و پذیرش این بدیهیات، انسان را به چاره‌جویی و چاره‌اندیشی وامی‌دارد. شب یکشنبه زمین لرزه‌ای در استان کرمانشاه رخ داد که دوباره مسئله ترس از این بلای طبیعی را به سرزبان‌ها انداخت. سال گذشته تقریباً با شروع گسل سرپل ذهاب، گسل سرپل ذهاب فعال شده و شهرهای استان کرمانشاه و مناطق دیگری لرزید. پس از آن ما شاهد زلزله در تهران و کرمان بودیم و گسل ملارد و گسل بزرگ کرمان نیز فعال شدند. حالا دغدغه و ترس در دل‌ها ایجاد شده که چه ارتباطی می‌تواند بین آمدن سرما و فعالیت گسل‌ها و از همه مهم‌تر فعال شدن گسل سرپل ذهاب با دیگر گسل‌ها وجود داشته باشد؟

اصلاً شاید زلزله دو شب پیش کرمانشاه پس‌لرزه زلزله سال گذشته باشد، من این موضوع را رد یا تأیید نمی‌کنم. اما اگر چنین باشد، واقعا هولناک است. در مورد پاسخ سؤالی که مطرح شد نیز باید بگویم، ۹۵ درصد کشور ما روی نوار زلزله است. شاید ۵۰ درصد ایران را زلزله تهدید کند باقی مناطق زلزله‌خیز است. تاریخ زلزله‌خیزی ایران نشان می‌دهد در این خاک، زلزله تا مرز ۸ ریشتر هم ثبت شده است. البرز ما زلزله‌خیز است، این ارتفاعات به شکل ۱۱ است و البرز غربی، البرز مرکزی و البرز شرقی را زمین‌لرزه تهدید می‌کند. عوامل زلزله‌خیزی البرز متفاوت است. خراسان هم زلزله‌خیز است و عوامل زلزله‌خیزی خراسان رضوی با خراسان شمالی و جنوبی نیز متفاوت است. تمام شرق ایران زلزله‌خیزی شمال به جنوب دارد. شمال ایران در قسمت شرق و غرب روی نوار زلزله است. زلزله‌خیزی جنوب غرب ایران محرز و دلایل و عوامل آن نیز روشن است. بی تردید باید گفت عامل زلزله‌خیزی غرب و جنوب کشور دریاها، به‌ویژه دریای سرخ است. برای سازه‌های حدوداً ۵۰ کیلومتر و تا شهر مدینه نیز حدود ۳۵۰ کیلومتر فاصله دارد. ۲۰ شهر مکه و مدینه درست مانند جنوب و غرب ایران، به‌خاطر دریای سرخ روی نوار زلزله هستند. غرب شبه جزیره عربستان نیز به‌خاطر دریای سرخ به‌شدت زلزله‌خیز است و در آن می‌توان گفت نیمی از عربستان سعودی روی گسل است.

خرمشهر و آبادان در کشور ما به‌عنوان نقاط امن به لحاظ زلزله‌خیزی هستند. در این مناطق حتی یک زلزله هم ثبت نمی‌شود. اما کمی بالاتر در قسمت زاگرس و بخش‌هایی از شیراز و استان فارس ما شاهد ظهور گسل‌ها هستیم. غرب کشور نیز مرکز زلزله است تا آنجا که ما در منطقه کرمانشاه بیش از ۶۰ سال است که پایگاه زلزله نگاری داریم. درون زمین ۳۰ تا ۵۰ درجه سانتیگراد حرارت دارد و مواد مذاب با فشار بسیار زیادی همواره در حال حرکت است. حالا این تحرکات قوی زیر زمینی را در کشور ما، که گسل‌ها آن را محاصره کرده، تصور کنید. در مناطقی که زلزله دارد بی‌تردید حرکات مواد مذاب تأثیر می‌گذارد و عامل مهمی در وقوع زلزله هستند. ۹۵ درصد کشور ما روی گسل است. در حالی که عمر علم زلزله‌شناسی ما تنها ۶۰ سال است. متأسفانه باید گفت ما گسل‌های ناشناخته بسیاری در کشور داریم و هنوز هم برای زلزله آمادگی‌های لازم را نداریم. هیچ پیش‌بینی‌ای در باره زلزله ندارم. بهترین پیش‌بینی این است که ما بدانیم کشور ما فوق‌العاده زلزله‌خیز است و ما باید همواره برای زمین‌لرزه آماده باشیم. در تهران که گسل‌ها آن را محاصره کرده و زلزله‌های ۷ و نیم ریشتری آن را تهدید می‌کند، اگر زمین‌لرزه‌ای رخ دهد بی‌تردید فاجعه‌ای خواهد بود که در ۲۰۵ سال فجاجی تاریخی در کرمان زمین‌شکسته می‌شود. با توجه به این موضوع ۲۵ سال پیش در نام‌های شورای امنیت ملی لزوم راه‌اندازی ستاد بحران را مطرح کردم. خوشبختانه این اتفاق رخ داد و ما الان ستاد بحران داریم. اما چیزی که نگران‌کننده است، مسئله کند عمل کردن‌های مسافرتی است. ما روی کاغذ همه‌چیز داریم اما در عمل هنوز مسائل و مشکلات بسیاری وجود دارد.

تعداد قابل توجهی از مخاطبان تماشاخانه‌های تهران را ایرانیان تشکیل می‌دهند که از راه‌های دور و نزدیک، چمدان می‌بندند و برای تماشای نمایش راهی پایتخت می‌شوند. تهران برای خیل تئاترین‌های دور از سالن‌های تهران، همیشه مقصد هیجان‌انگیزی است. حالا که به لطف خرده‌فرهنگ تئاترین‌های تهران و ذوق اهالی نمایش چهارسوق تئاتر از بازار هنر شلوغ‌تر از شن‌گوشه دیگران رایز است، تدارک بهتری برای این مسافران فراهم کنیم. سالن‌های نمایش در تهران را برای ایران بسازیم. تهران پایتخت ایران هم هست.

پیدا داشت
علیرضا محمودی، دبیر گروه ادب و هنر
تهران، پایتخت تئاتر ایران
باید برای مسئولان تهران باعث افتخار باشد که در میان انبوه خرده‌فرهنگ‌های پراکنده در طبقات اجتماعی این کلانشهر، جمعیت قابل توجهی نیز هستند که تمایل آن‌ها تماشای مستمر نمایش است. این جمعیت توانسته‌اند با بافتاری خود برای پاسخ به نیاز دیدن نمایش، رونق قابل توجهی به تماشاخانه‌های پایتخت بدهند. اجراهای محدود در سالن‌های اندک، حوالی چهارراه ولیعصر و خیابان شهریار، یاد‌های محو نسلی سالخورده است. اکنون با شهری طرفیم که به‌طور متوسط هر شب ۱۵۰ پرده برای آغاز نمایش در گوشه و کنارش بالا می‌رود. فراموش کردن سهم مردم شهرمان از این رونق عین ناعداری است. اما تهران برای این جمعیت تشنه، قنات برآین ندارد. اگر ۲۰۰ سهم پیش همه از کمبود سالن حرف می‌زدیم، حالا باید از کمبود سالن مناسب گفت. اقبال عمومی تهرانی‌ها از تئاتر، باعث شد در همسایگی تئاترشهر تابلوهایی تازه سردر تماشاخانه‌ها منخ شود. دیگر همه‌چیز در اصلی و قشقای و سایه و مولوی و حافظ و وحدت و رودکی خلاصه نمی‌شود. تماشاخانه‌ها که فراوان شدند، مبلغ قرار دادها و قیمت بلیت‌ها و نام ستاره‌ها و مصالح صحنه‌ها و قماش پوشش‌ها و تنوع تلون و تقارن و تفاوت گرفت، این مهم بخش خصوصی بود. سهم بخش دولتی ۲۰۰ جور ادا شده؛ سالن‌های ادارات که مکان بروز همایش‌ها بودند، نقش اجرای نمایش را بر عهده گرفتند. از نسوی دیگر پروژه‌هایی به پیمانکاران سپرده شد تا برای تهران بزرگ شده و جمعیت افزوده شده آن، سالن‌های بسازند. نتیجه چشمگیر بود. در تهران بیش از ۵۷۰۰ صندلی در سالن‌های بخش دولتی و بیش از ۲۸ هزار صندلی در سالن‌های بخش خصوصی برای نشستن تماشاگران وجود دارد، اما همین پانویس بست‌های شبکه‌های اجتماعی را که می‌خوانی، تماشاگران هنوز از سالن‌ها گلایه می‌کنند: از تعداد کم‌شان، از صندلی‌های ناراحت‌شان و از چشم‌انداز ناگفتی و صدای نامفهوم‌ها که شنیده‌اند. بلیت را ارزان نخریده‌اند، اما دست خالی برگشته‌اند. صحنه با سکو و سالن با صندلی ساخته نمی‌شود. هر سالن تاریکی برای نمایش مناسب نیست. امکانات نور و صحنه یک طرف، چشم‌انداز برابر و صدای همه‌گیر طرف دیگر معادله است. سالن‌های خصوصی با حداقل‌ها ساخته شده‌اند. سالن‌های دولتی با بی‌دقتی، سالن‌های خصوصی در دل ساختمان‌های قدیمی از به‌هم پیوستن سال و پارکینگ ساخته شده‌اند و اگر برای ایده‌های کارگردانی جاه‌طلب، کاری نمی‌تواند بکنند، عین حقیقت است. اما مسئولان با بی‌دقتی در جستن جای مناسب و پیمانکاران با بی‌دقتی در همکاری با معماران مناسب، سالن‌های دولتی را یا به انتهای بزرگ‌راه‌ها تبعید یا برای اجرای نمایش فقیر کرده‌اند.

